

ÎNVIEREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei „Învierea Domnului”, cartierul Dacia, Iași

„Întru început era Cuvântul”

Sf. Chiril al Alexandriei,
icoană

Explicația începutului afirmat aici ne duce la multe și diferite înțelesuri. Ea se silește să scoată din toate părțile cele ce sunt de folos și ajută la înțelegerea adevărată a dumnezeieștilor dogme și la simțirea exactității tainelor lor. „Cercetați Sfintele Scripturi”, zice Mântuitorul, „căci gândiți că în ele aveți viața veșnică, și ele sunt cele ce mărturisesc despre Mine” (In 5, 39).

Fericitul Evanghelist Ioan apare socotind că începutul înseamnă aici puterea asupra tuturor, adică arată pe Tatăl, pentru ca și firea dumnezeiască să se arate mai presus de toate, având sub picioare tot ce e făcut și stăpânind asupra celor chemați prin ea la existență. Deci, în acest început care este peste toți și toate era Cuvântul, nu aflându-Se împreună cu toate sub picioarele Lui, ci fiind, în afara tuturor, în El, în mod natural, ca un coetern, având firea Celui ce L-a născut mai vechi decât toate. De aceea, fiind și liber din Tatăl cel liber, va

avea împreună cu El puterea, sau calitatea de stăpânitor, de început, de căpetenie peste toate. Iar care e deci înțelesul acestei uniri, urmează să vedem.

Unii, afirmă în mod primejdios că Fiul lui Dumnezeu a fost chemat la existență prima dată atunci când, luând trupul din Sfânta Fecioară, S-a făcut om pentru noi. Deci ce ar urma, dacă atunci când s-a născut a fost și creat și e de aceeași fire cu toți cei ce au facerea din cele ce nu sunt, deci și numele, și faptul robiei Lui s-ar adevăra ca drepte?

Numai Cel fără de început poate avea și stăpânirea tuturor sau e scăpat de robie. Căci Cel fără de început nu e robul niciunei puteri, ci e Stăpânul tuturor celor al cărui început este. Căci e foarte potrivit dreptății lui Dumnezeu să stea pe scaunul stăpânirii peste toate. (...)

Care e scaunul despre care se vorbește aici, auzi spunând pe Dumnezeu printr-unul dintre Sfinți: „Cerule este Mie tron.” Deci pregătit cu dreptate ca scaun lui Dumnezeu este cerul, adică duhurile sfinte din ceruri.